

MỘT CHÚT GÌ ...

ĐỂ NHỚ ĐÀ-LẠT

Bao năm trước,có một lớp người đã sống ,đã mơ mộng,đã ngân nga rạo rức,đã biết yêu ... nơi thành phố Đà-lạt này.Nơi đó, đã cho họ bao nhiêu là nhớ thương khắc khoải,bao nhiêu kỉ niệm thiết tha riêng tư.Giờ đây,dù đang sống trong thành phố ấy,hay sống nơi chân trời góc bể nào...vẫn miên man nhớ nhớ khôn nguôi về Đà-lạt. Ai cũng ngỡ như mất mát một cái gì, không gọi được bằng tên,giữ lại được bằng hình bóng .

Rồi hồn tui như bị tình phụ, rồi chua chát thấy mất mát , thấy bị ruồng bỏ ngay trên chính nơi chốn mình hết lòng yêu thương !!

Than van , nuối tiếc để làm gì ? Lũ chúng ta nay tóc đã pha sương,ai muốn cùng lão chậm bước trên đường xưa Đà-lạt gọi gió , gọi sương , gọi con hẻm nhỏ , gọi dốc đá rêu phong ...chập chờn nhớ nhớ , quên quên ...có còn chút gì cho tôi nhớ lại **Đà-lạt** của tôi ?

Nguyễn-quang-Tuyển

HOA BÌM-BÌM ĐÀ-LẠT

Tôi ,sống ở Đà-lạt cũng gọi là lâu,trên năm mươi năm rồi,đi đâu loanh quanh rồi cũng về Dalat đôi ngày cho đỡ nhớ ,rồi đi . Mùa này tháng 3 , trời Đà-lạt buổi sáng nắng trong ngập tràn , vào xế xế trong cái nóng hầm hập mù mây và sương , âm u buồn mà “ không biết vì sao lại buồn” . Đây là mùa của dây bìm bìm Đà-lạt . Dây bìm , trong “ đậu đỗ bìm leo “ , nó “tiểu nhân” đến vậy,chỉ chờ người quân-tử thất cơ là chồm lên leo lên đầu,lên cổ; vậy mà khi dây bìm về Đà-lạt nó lại xinh xắn và thanh cao hẳn!!.Chắc hẳn cái dây bìm trong tục ngữ đó không phải là cái dây hoa bìm bìm đẹp hồn nhiên ,ngây thơ trong thành phố thân thương Đà-lạt

Ai đã từng gắn bó sống với thành phố ẩm ướt sương mù này lâu dài hẳn không thể quên được loài dây hoa quấn quýt trong hoài niệm này. Nó vung vãi , rải rác khắp nơi nơi trong thành phố,trên vách đá ta-luy rêu phong , bờ rào ẩm mục , các cây khô mục lẩn lóc nằm đâu đó bên góc đường đi ...dây xanh xanh oằn mình trong sương lạnh lẫn lỏi bò, bám ,leo ... Và khi nắng ấm mùa xuân đến cũng là lúc màu tím thơ ngây rộ rả , hả hê cười khắp nẻo phố Đà-lạt như mấy cô gái trẻ thôn trang chạy ùa, tay trong tay cười vui trong nắng sớm vụ mùa .

.Mùa mưa lất phát lạnh, mù sương, chẳng thấy một bông hoa bìm- bìm nào; dây bìm- bìm nảy nở, âm thầm bò chằng chịt như đội quân du kích âm thầm bò leo, len lỏi trên vách đá ta-luy, hàng rào, đậu đỗ... dây cứ lặng lẽ chui rúc leo, chẳng ai thèm lưu ý. Những năm sáu, bảy mươi của thế kỉ trước , chiến tranh tràn lan khắp nẻo ,để ngăn chặn người ta nhập lưới B40 vây quanh các công sở, đồn bót ,thế là trải thảm đón chào bìm- bìm : bìm bìm thỏa thuê bám vào lưới sắt tạo nên giải khăn tím ngầy thơ quanh đồn bót chào đón nắng xuân. Đà-lạt vẫn lẳng mạn ,vẫn đẹp tràn mơ mộng , vẫn khoác áo tím bìm –bìm ngầy thơ lả lơi mặc cho sự tàn khốc của chiến tranh !

Khi mùa Noel giá lạnh qua đi, rồi Tết đến, rục rờ trăm loài hoa đủ trăm hồng ngàn tía như anh đào, hồng nhung, phù dung, trà mi, tường vi, hải đường... đua nhau khoe sắc.Tháng giêng bớt lạnh, bớt mù sương vào buổi sáng , bầu trời trong xanh và nắng trong veo nhảy múa, rạng rỡ từ tinh mơ cho đến xế chiều. Đó là thời gian của bìm bìm trỗi dậy, lớp lớp tỉnh giấc sau giấc ngủ mù mịt, ướt át mùa đông. Cả một trời tím thơ ngầy xôn xao tủa ra, chạy ủa từ ngõ hẻm nhỏ, rào thưa, gốc cây, góc tối... xăm xăm ủa ra chào nắng mới. Ngàn hoa bìm –bìm tím đơn đả và thơ ngầy làm sao! Không biết làm đóm dáng như hồng, đào, tường vi... mấy cô bìm bìm, như đám đông dựa vào nhau mà nhí nha, nhí nhánh, như đám nữ sinh cấp hai ,cột áo dài thắt ngang lưng, tung tăng nhảy chân sáo , chơi đánh đáo !!!

Đã cuối xuân,khi mọi loài hoa đã tàn, là lúc bìm bìm Dalat rộn ràng đẹp làm sao! Tím bìm- bìm Đà Lạt không là tím Huế, màu tím Huế sậm tối hơn , màu u uẩn buồn của cô nàng đứng

tuổi. Tím bìm- bìm Đà Lạt là tím nhí nhảnh học trò, gắn liền với tuổi học trò, trên lối đi vơ vẩn đến trường. Du khách phương xa đến Đà-lạt, thường háo hức với những tầng màu rực rỡ đập vào mắt, thường ngẩng cao nhìn rừng thông xanh, nhìn mây trắng bàng bạc trôi, ít ai chú ý dưới lè cỏ, bên vách đá, lối đi với ngàn ngàn, triệu triệu cánh hoa tím quăn quít bên chân. Chỉ có những cô cậu học trò, trên tay cặp sách, vén cao gấu quần, lân la bên lè cỏ, lối đi bắt một cô nàng tím tím trên tay mặc tình mà mơ mộng! Mặc tình mà thả ước mơ bay chập chờn, tím biếc cả trời.

Khi trời chiều, mùa này sương xuống sớm, ánh sáng lên cao dần nơi chóp ngo xanh, là lúc bìm bìm rủ xuống, xấu đi, núp trong mảng lá xanh chờ nắng sáng mai để tiếp tục khúc hoan ca một trời màu tím đang dang dở!

Hoa bìm- bìm đẹp là cái đẹp đám đông , một đám hoa đẹp, một mảng màu, không tách ra 1 cánh hoa đơn lẻ, nó là” một đám xuân xanh” (Ngày mai trong đám xuân xanh ấy ,có kẻ theo chồng bỏ cuộc chơi –Thơ XD) ,hoa bìm-bìm cườì ãu rộn rã, trong vắt ...không như là cánh hoa hồng giống một nàng thiếu nữ một mình ,ngắn gọn cườì e- ấp bên song,chờ yêu .

Nhớ xưa ...

.....nhớ ngồi trên phòng học tầng hai , lớp 12B1 ban Toán trường Trần- Hưng- Đạo, mơ mộng nhìn ra cửa sổ, bờ ta-luy đá ,hoa bìm bìm bám thành vách xanh, hoa tím rộn ràng cườì cọt ngoài khung cửa, thấy hoa như đang rộn ràng nở trong phòng học bên cạnh, bên ấy có cô nàng Bùi- Thị- Xuân học nhờ 12A hay quàng khăn tím tím như màu bìm- bìm...nhiều đêm thuở ấy , hoa bìm bìm tím ngập tràn giấc mơ ...

.... **nhớ**, giảng đường Minh- Thành ở Đại Học Đà Lạt, trong giờ Triết-Học Nhập Môn , ngồi mà vẫn vờ nhìn ra ngoài cửa, hoa bìm bìm tím xen cỏ tranh bò lên bậu cửa... Trên bục thầy Nguyễn-Khắc-Dương, người suốt đời sống như thầy tu , đang “khắc khổ” cau có giảng về Tình yêu, về phân tâm , về Libido của Freud. Bàn trên cùng, cô La-vang ngẩng cao cổ, tóc xõa dài, với một nơ len tím như hoa bìm-bìm “ nghiêng nghiêng sầu”!

...**nhớ**, khi dạy văn và triết Trường Văn-Học, tôi đứng trên bục gỗ dạy Kiều cho cả trăm khuôn mặt các em học-sinh ngẩn ngơ nghe thầy giảng ...tôi mãi nhìn hàng cửa sổ lưới sắt do Thầy Hiệu Trường Chữ-Bá-Anh cho xây dựng , hoa bìm-bìm tím đã nở lốm đốm trên khung cửa như có cô hàng xóm trong liêu- trai cưỡi rúc rích tò mò nhìn qua bên thư phòng kẻ sĩ nghèo đang bình-văn bên “ngọn đèn khi tỏ khi mờ, khiến người ngồi đó cũng ngơ ngẩn sầu ...-Kiều)

Tôi nhớ... tôi nhớ... mỗi chúng ta ...cùng nhớ : Cả trời bìm- bìm tím Đà Lạt, vẫn âm thầm bò, âm thầm nở, âm thầm tàn tạ đã mấy mươi năm qua và nhiều năm sau nữa...

Bìm bìm Đà Lạt vẫn vậy, gió mưa Đà-lạt vẫn vậy, Đà-lạt vẫn vậy ... mặc cho ai bày cuộc bể dâu?

NGUYỄN-QUANG-TUYẾN

(Dalat-Tháng 03 2013)